

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web: <http://www.eltemps.cat>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

President del consell d'administració: Eliseu Climent.

Director general: Vicent Sanchis.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palau.

Redacció de València: Xavier Aliaga, Víctor Maceda
i Violeta Tena.

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Àlex
Milian.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Ana Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Sebastià Alzamora, Oriol Amat, Joan-
Anton Benach, Xavier Bru de Sala, Toni Canyís,
Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador Cot, Martí
Domínguez, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Josep Gifreu,
Àlex Gorina, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard
Mas, Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot,
Roger Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda,
Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon
Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
David Garrido, Salva Giménez, Ricard González, Joan
Antoni Guerrero, Rossanna Melià, Pelai Pagès, Óscar
Palau, Cèsar Palazuelos, Juli Peretó, Josep Piera, Carles
Pont, Cristina Simon, Lluç Soler, Nicolàs Tomás, Àlvar
Valls, Sergi Vicente.

Traductors: Paula Armas, Alba Collado, Arnau Figueras,
Maria Vilella.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Fer,
Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Foto de portada: Jordi Play

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido i Zaida Torregrosa
(Barcelona). Tel.: 932 384 262.

Nous projectes: Zaida Torregrosa

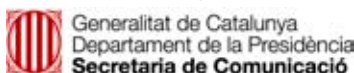
Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Rotimpres.
Aiguaviva (Gironès).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Amb el suport:

*Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap
mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia,
ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.*

L'estratègia socialista

El PSOE liderat per José Luis Rodríguez Zapatero va fer un gir radical respecte a l'Estatut de Catalunya del 2006 davant la constatació que les enquestes d'intenció de vot els castigaven durament. Quan el Partit Popular els va avançar i Mariano Rajoy es va convertir en el candidat més valorat, Zapatero i la direcció del PSOE van tancar la qüestió. Això explica l'actitud del grup socialista quan el text es va discutir al Parlament espanyol, la permissivitat amb què el partit va tractar les opinions més extremes de dirigents com Alfonso Guerra i Juan Carlos Rodríguez Ibarra o el text d'al·legacions de l'Advocacia de l'Estat en resposta al recurs que el PP va presentar al Tribunal Constitucional. El grau de nerviosisme de molts dirigents creixia en proporció al desgast electoral previsible del seu partit. A partir d'aquell moment les relacions amb José Montilla, com a president de la Generalitat, es van enverinar. Paradoxalment, Montilla i la direcció del PSC havien liquidat Pasqual Maragall per millorar aquelles relacions i descartar el "catalanisme excessiu" que havia definit l'ex-alcald de Barcelona.

El PSOE d'Alfredo Pérez Rubalcaba havia mantingut arxivada la carpeta "federal" fins que el procés sobiranista a Catalunya els ha obligat a revisar-la. Fins a dues vegades consecutives el PSC va votar contra les instruccions del PSOE al Congrés dels Diputats. Els dirigents del PSOE es van alarmar per les conseqüències que se'n podrien derivar, sobretot davant la certesa que el PP en trauria tot el profit possible. Per això el PSOE ha collat el PSC i l'ha obligat a despenjar-se de la consulta catalana, però alhora s'ha vist en la necessitat de justificar doctrinalment la renúncia dels socialistes catalans. Tot això va portar a la redacció i l'aprovació del document dit de Granada, en què els socialistes espanyols accepten reprendre una estratègia federal encara indefinida. El problema és que aquesta estratègia inclou una reforma de la Constitució que Pérez Rubalcaba reclama sabent que no té cap viabilitat perquè no comptarà mai amb el suport del PP.

Malgrat això, malgrat les dosis de tacticisme polític que impliquen tanta maniobra i tant de gir, el ben cert és que el PSOE, des de l'oposició, s'ha mogut. Fins a quin punt aquest moviment és pura aparença se sabrà en el moment en què els socialistes tornen a guanyar les eleccions. Aleshores quedaran clares quines són les seues intencions reals. En tot cas, els que creuen més sincerament en aquest federalisme –per exemple, el PSC o el PSPV-PSOE– han de ser conseqüents fins al final. Perquè és l'única alternativa de model d'estat que poden oferir als seus electors.

Als nostres lectors

Jaume I com a testimoni

L'estratègia federal del PSC ha confluït amb la del PSPV-PSOE. Tots dos partits viuen situacions radicalment diferents. El primer mira de sobreviure, amb fortes tensions internes, enmig del procés que viu Catalunya. El segon aspira a convertir-se en el partit més votat en les pròximes eleccions. Desbancar el PP i recuperar el govern valencià. Els uneixen, però, la reivindicació d'un model territorial que sembla que ha començat a amarar el PSOE. Per parlar-ne EL TEMPS ha ajuntat els líders dels dos partits, Ximo

Puig i Pere Navarro, al monestir de Poblet. Sota la vigilància de les restes dels comtes-reis catalans. Aquesta setmana publiquem també una exclusiva important: la primera entrevista que concedeix l'escriptor Josep Palàcios des de 1989.